

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részé-
vel minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Véres tavasz előtt.

Pécs, 1897. március 15.

(* *) Itthon minden papirdarab, a melyre betűt nyomtatnak, a parlamenti erkölcsök tárgyalásán elősködött valami két hétig, most egy pár napig — hagyományos, kegyeletes szokásként — a talpak napja járja nagybetűs, kisbetűs frázisokban. Fehérterítékes asztalok körül fölcsendülnek a hazafias dikciók szóvirágai, de azért marad minden a régiben, hogy t. i. nem boldog a magyar.

Morzsányi ur viselt dolgai talán rövid időre leszoríthatják azt a veszedelmet, ami a napsugaras földközi tenger országai-ban készül, amely százszorta bajosabb annál, mint ha nem egy, de husz darab Morzsányit tilt le az ő meleg kebeléről a parlamentnek baksisért hevülő, ugynevezett szabadelvű pártja.

Kréta mégis csak Kréta, akárki bármit is beszéljen s hiába jelentgetik nagy általánosságban már hónapok óta a békét azok a hírforrások, a melyeknek némi érdekükben áll, hogy ne okozzanak nagy árhanyatlásokat a börzén; — a dolog elejétől fogva úgy volt, hogy a görögök ezuttal is nagy ördögöknek mutatkoznak és az epigonokban föltámad egyszerre minden harci vágy, amely csak valaha Hellász ege alatt honolt.

A görög miniszterelnök már bejelen-

tette, hogy népe inkább elpusztul, sem-hogy Vasszosz katonáit visszahívja Krétáról s ez a kijelentés, bárha csak egy ujság-írónak mondta is, sokkal nyomatékosabb, mint az a tömérdek jegyzék, amit a nagyhatalmak konzulai ide-oda küldözgettek, hogy senki azoknak szót ne fogadjon.

Bármint tagadják is, bármint cáfolgasson is a bécsi külügyminiszternek a budapesti parlamentben elhelyezett automataja, annyi tény, hogy a válság még egyre tart és a megoldás egyre késik. Ellentétes hírek kerülnek forgalomba és nehéz volna eldönteni, melyek érdemelnek nagyobb hitelt. Egyfelől azt hiszik, hogy sikerülni fog a veszedelmes kérdést békésen elintézni, másfelől azt jelentik, hogy Krétánál megszorítják az európai csapatokat.

Tessék már most ezeken eligazodni. Az atheni közvélemény abból a jelenségből, hogy a nagyhatalmak még egyre késnek a kényszerítő rendszabályok fogantatásával, azt a következtetést vonja le, hogy a hatalmak szokból a raktáron tartott ultimátumokból még egy ráadást küldenek a nagyvási háborúban szenvedő és Spárta elkorcsosult népének.

Igaz, kicsiny földdarab ez a mai Görögország, de azért — ha elegendő pénzre tud szert tenni — hát az öregebb korosztályok behívásával százezer katonát képes talpra állítani, és amint mondják, ezek tényleg mozgósítvák is, tehát a pénz elő-

került a ládafiából, melyet élelmes görögjeink katonákká varázsoltak át. No már most ez a százezer fegyveres görög, ha mindjárt törpe utódja is a vitéz Spártának, néhány konzultól és néhány tengernagynak bámulatosan fehér inggalléjától meg nem ijed.

Amint előrelátható, a balkáni háború már nem háritja el semmi és ha fölrobban ez a puskaforos hordó, az európai koncert tagjai, a hányan vannak, annyi-felé szaladnak hanyatthomlok. Mert könnyű addig okosnak lenni, a mig béke van, könnyű addig parancsolni, a mig van, a ki megfogadja, hanem mikor mindezek a kellemes külsőségek elmúlnak, egészen másra változik a helyzet.

Ködös Albion eddig is csak nehezen volt képes görögellenes magatartást tanusítani; mert az angol nép, hagyományos rokonszenve alapján, most is a hellének mellett volt és van; a közvélemény pedig John Bulléknál igen hatalmas tényező. Már ki is tűnt, hogy Görögországnak egyre húzódo blokádjába nem megy bele az angol, vagyis a nagybőgő nem jól muzsikál már a koncertben. A legelső tengeri hatalom, amely abban is különbözik a többi-től, hogy ha pénzre van szüksége, nem szalad ahhoz a bizonyos mádi regále-bérlőhöz.

Általános nézet volt eddig, hogy lehetetlen az, hogy Görögország csak úgy

A „Pécsi Figyelő” tarcája

Történet a fődélzetről.

A pécsi jótékony nőegylet március 14-iki thea-uzsonnáján fölolvasta Rákosi Viktor (Sipulusz.)

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tarcája. —

A mult héten vidám társasággal Fiumében hajóra szálltunk, hogy Lussin-Piccolo ba vitorlázzunk. Egy darabig nézegettük magunkat a tenger sima tükrében, aztán valaki azt indítványozta, hogy játszunk társasjátékot. Még pedig olyant, hogy ki-ki mondjon el egy történetet és a kié a legunalmasabb lesz, az fizesse az ebédhez a pezsgőt.

A társaság legidősebbik tagja, egy nyugalmazott tengerészkapitány, mondta a legelső. Ime ezt:

Egy monte carlói ember, aki francia kereskedőhajón szolgált, egy napon váratlanul hazaérkezett Monte-Carlóba. A tengerészek többnyire váratlanul érkeznek haza, mert az időjárás viszontagságait nem lehetván kiszámítani, a hajók rendetlenül, nem pontosan jönnek-mennek. A mi monte carlói emberünk mint férj érkezett haza váratlanul, aminek az lett a következménye, hogy a szeretőt megsebesítette, a hűtlen feleséget pedig megölte.

A futó-lépésben érkező rendőrök elcsipték és a kaszárnyájukba vitték a gyilkost.

Monte-Carloban ilyesmi nem igen szokott történni s napokig nem beszéltek egyébről a parkban, a terrazon, a kávéházban és még a nagy vesztességben levő játékosokat is érdekelte egy pillanatra az eset.

Az esküdtszék összeült s könyörtelenül halálra ítélte a gyilkost, miután előbb a közvádó fényesen bebizonyította az asszony ártatlanságát. A közvádó nőtlen ember volt, s mint ilyen, a szeretőnek fogta pártját.

Az eset a fejedelmet — tudniillik a monakói fejedelmet is — nagyon érdekelte, hisz az ő uralkodása alatt ilyesmi még nem fordult elő s pár nap mulva — reggeli sétája alkalmával — már kérdezte a törvényszék elnökétől:

— Mikor lesz a kivégzés?

Az elnök meghökkent; egy darabig hallgatott, végre megszólalt:

— Fenség, egy dologról megfeledek-

tünk.

— Miről?

— Hogy Monakóban a hóhérállás nincs rendszeresítve. Állami szervezetünk tökéletes, de a hóhér hiányzik belőle. Erre nem gondolt senki.

— Baj, baj. Hát most mit csináljunk?

— Volna egy szerény indítványom.

— Nos?

— Törölje el fenséged a halálbüntetést.

— Szívesen, de majd csak ezután. — Előbb ezt az embert le kell nyakaztatni, különben nevetségessé teszszük magunkat.

— Le kell nyakaztatni, de hogyan?

A fejedelem egy darabig gondolkodott, azután mondá:

— Egy eszmém van. Jó viszonyban vagyunk Franciaországgal s kölcsön kérjük tőle Deibler, a párizsi bakót.

Az eszme tetszett az udvarnak. A fejedelem eszméje mindig tetszik az udvarnak. De a francia köztársaságnak nem tetszett. Párisból azt irták vissza, hogy Deibler urat, aki csak Franciaországban hóhér, másutt, ha kivégzésre vállalkozik, közönséges gyilkos, nem adhatják oda.

A fejedelemnek még egy eszméje volt. Ez is tetszett az udvarnak. Meg is irták rögtön Párisba, hogy Deibler ur csak maradjon nyugton Párisban, majd ők házhoz szállítják neki Beaufront urat, a gyilkost, s végezze ki Párisban. Egy pár ezer frankot nem sajnálnak érte.

Az akadémikusok ezt se fogadta el. Azt felelte, hogy Deiblernek csak azokat van joga kivégezni, akiket francia törvények szerint, francia területen ítélnek el.

Mikor a válasz megérkezett, akkor már a fejedelemnek sem jutott eszébe semmi. De a főlovászmester egyet csavart az elméjén s kibuggyant belőle a következő eszme:

a maga emberségére támaszkodva nézne farkas-szemét a hatalmakkal. Véltek, hogy áll valaki a háta mögött s már dugdossa is ki vastag fejét e vékonyka hát mögül a tömzsi Jehn Bull. Hát bizony itt komédia lesz, az kétségtelen és marakodni fognak az emberek olyan dolog fölött, a mit a józan Amerika békésen intézett volna el választott bíróság útján.

A nagyhatalmaknak pedig azon a szégyenen kívül, hogy összes tiltakozásait, magyarán mondva, kutyába se vette ez a vakmerősdi játszó kis nép, megmarad még az a folt is a becsületükön, hogy a liberálizmust, a szabadságot akarták elnyomni a legönzőbb zsarnok, a török szultán javára. Ezt aztán kiteheti majd az ablakába az a híres európai koncert, a mely sokkal több jegyzéket csinált, sem-hogy okos tudott volna maradni.

Hirek.

Pécs, 1897. március hó 15.

A jövő március 15.

Jövő évben április 11-én ünnepli a magyar — március 15-dikét!

Nemde nagy és nevezetes dolog ez, nyájas és nyájtalan olvasóim?

És tudják-e önök, kinek köszönheti a magyar ezt a nagy és nevezetes dolgot?

Senki másnak, mint a kormány mai vezérének, derék Bánffy Dezsőnek, a ki által legeslegújabbban ezzel a nevezetes dologgal lepetett meg a világ.

S mondja még valaki, hogy Bánffy Dezső nem írja fel nevét a történelem érc táblájára arany betűkkel!

Hiszen volt-e valaha a magyarnak hatalmasabb miniszterelnöke, mint ő! Tehette ezt ugyan a híres Tisza Kálmán, a mit ő megcsinált? . . . Lefőzte Gergely pápát, a ki megcsinálta a gregoriáni időszámítást, mert míg ez csak tizenkét nappal hosszabbította meg a világtörténelmet, addig ő majdnem négy héttel tolja hátrább a magyar legnagyobb nemzeti ünnepét. De lefőzte az ő orosz naptár szerint számítókat is, a kik

ő fenségének, a moakói fejedelemnek megkegyelmezési joga van. Gyakorolja most őfensége ezt a szép jogát s a halálos ítéletet változtassa meg kegyelem útján élethosszú sziglan tartó börtönre.

A fejedelem kapott rajta s kiállították a nagy pecsétes levelet, melyet kellő ünnepélyességgel felolvastak a gyilkos előtt. A gyilkos meg volt hatva, s könyekkel szemében szólt:

— Hol az a börtön, nemes uraim? Vigyének oda tüstént.

Az államügyész meghökkent és szóla:

— No-no, ne oly sietve.

Azzal oda sugta a bírónak:

— Hol is van az a fogház?

A bíró tovább sugta a zsandárkapitánynak:

— Ugyan kérem, hol is van az a fogház?

▲ kapitány ránézett s felelt:

— Majd mindjárt megtudom Csak egy kis türelmet kérek.

Essel egy strázsamostert elszalasztott a rendőrfőnökhöz. A rendőrfőnök futott a miniszterelnökhöz, és a főudvarmesterhez s együtt futottak a fejedelemhez. Mikorra oda értek, készen volt a felelet:

— Fenség, mit csináljuk a fogolylyal? Nincs fogházunk.

A fejedelem elbámolt. Most van egy

most már nem tizenkét nappal, de egy egész nagy bőjttel lesznek a rendes időszámítás megett. És még mondja valaki, hogy Bánffy báró nem válik a magyar dicsőségére és díszére annak a miniszterelnöki bárónyszéknek, a melybe úgy kellett őt kötéllel megfogni, mikor már nála alkalmasabb ember nem akadt, hogy Wekerle után a magyar liberálizmus vezérembere legyen.

*

Nos, tehát a jövő évben április 11-én ünnepeljük meg március tizenötödikét.

És megünnepeljük országos, nagy nemzeti ünneppel, melyen méltó részt vesz a képviselőház, a kormány is s remélhetőleg Bánffy se utazik Kolozsvárra, mint tette azt Kossuth Lajos temetésekor. Pedig akkor még nem is volt miniszterelnök, csak a tisztelt Ház elnöke, melyet azóta újra is formált a saját képére és hasonlatosságára.

S mért ünnepeljük a jövő március 15. április 11-én? Miért, óh miért?

Hát csak azért, mert a jövő évben lesz ötven éve, hogy itt, ezen a földön, a nemzet összes fiainak szabad akaratából szabad lett, egyenlő lett, testvér lett minden magyar!

És mert félszázad nem kis idő, — legjobban mutatja az, hogy hány kormány bukott meg ötven év alatt s hány rendszer lett eltemetve és feltámasztva — illik, hogy az ötvenedik évfordulót valami feltűnő módon ünnepeljük meg.

Ez a feltűnő mód pedig nem más, mint ha a szabadság, egyenlőség és testvériség nagy napját nem ünnepeljük, mint eddig, szabadon március 15-én, hanem egy új dátumhoz láncolva; ha nem ünnepeljük egyenlő módon, mint az előző negyvenkilenc évfordulót, hanem kiváltságos időpontban; ha nem ünnepeljük mint testvérek, hanem ünnepeljük hivatalosan s nem is szívból, csak — muszájból.

*

Igaz ugyan, hogy gonosz nyelvek azt fogják Bánffy báró e szeniális ötletére, hogy ő Bécestől való félelmében nem akarja, hogy március idusát március 15-én ünnepeljük, hanem akkor, mikor a nemzet szabad akaratából létesült szent jogok a legkegyelmesebben törvényre emeltettek. De hát ez rágalom, aljas rágalom, mely

élethosszigan való fogságra elítélt foglya és nincs meg a hozzá való fogháza.

— Hát semmiféle tömlőcünk nincs?

— Van a rendőrségnek egy pincéje, a hol együtt vannak a zsebtolvajok, részeg emberek és az utcai csendháborítók. Oda csak nem tehetünk egy gyilkost, élete fogytaig?

Igaz, előkelő bűnös, nagy gazember, csinján kell vele elbánni. A fejedelem is elismerte.

Béreltek tehát Monte-Carlóban egy alkalmas házat, nagy udvarral, melyet magas kőfal kerített. Óriási betűkkel ráírták: Fogház, s bekísérték oda Beaufrontot.

Melléje fogadtak két őrt, mindegyik kapott háromszáz frank évi fizetést. Hármuknak főzött egy vén szakácsné.

Egy darabig ment minden a maga kerékvágásában: a két porkoláb őrzött, a vén szakácsné főzött, a fogoly lakott. De az őrk szörnyen unták magukat s végre egyikük egy Maltába vitorlázó hajón megszökött, mint matróz. Ekkor a másik mégjobban unta magát s végre ő is beállit a fogház-igazgatóságához (mert fogház lévén, állítottak rögtön igazgatóságot is), mondván, hogy ő többet nem őrzi a gyilkost.

És Monte Carlóban nem akadt egyetlen ember sem, a ki vállalkozott volna rá. A fejedelemség lakói a szabad tengerész

el akarja homályosítani Bánffy báró fenemén szellemét. Ő egyszerűen a világtörténelmet hosszabítja meg e vállalkozással s lefőzi — mint fentebb mondtam — Gergely pápát és a muszka konzervatívokat is.

S a jövő évben április 11-én megünnepelendő március 15-dike, hogy ország-világra szóló fényes lesz ünnepségek tekintetében... azért Bánffy báró miniszterelnöki székvél kezeskedik.

*

Egyelőre azonban március idusát csak ma, március 15-én ünnepli még a magyar. Nem ugyan színből, de — szívből!

Kövágó Órs.

Naptárend 1897. március 16-án.

Naptár: kedd, márc. 16. — Róm. kath: Heribert. — Prot.: Heribert. — Görög kel. (márc. 4.) Pál és Julián. — Zsidó: Veadar 12. — Nap két 5 óra 53 perckor; nyugszik 5 óra 50 perckor. — Hold két d. u. 3 óra 1 perckor; nyugszik reggel 4 óra 37 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 3 Celsius fok meleg; légnyomás 751. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: jelentékeny csapadék nélkül enyhe idő várható.

Színház: Ligeti Mari felléptével a „Suhanc.”

— (A négylet utolsó theauzsonnája.) Már az utolsóelőtti theauzsonnán oly sokan jelentek meg, hogy a négyleti helyiség termei szűknek bizonyultak, ezért tegnap a Hattyu teremben szolgálták fel a theát, süteményt s cukros zsemlet négyletünk fáradhatatlan választmányi tagjai. Keresztbe tett asztalok közt járkáltak és nem egyik panaszkodik ma, hogy tönkretette a rubáját. A megjelentek mindjárt „uzsonnatracscsot” is tartanak, úgy, hogy Rác Gusztó magyar dalait alig lehetett hallani. Öt óra után már oly sokan szorongtak a teremben, hogy egy későbbben érkező betekinteni sem volt képes a tulzsufolt terembe, melyből egy uri nőt elájultan kellett nagy nehezen kivezetni a folyosóra s föllocsolni. Mikor fellépett a pódiumra Rákosi Viktor, mindenki elhallgatott, minden szem felé fordult és várva várják a szót ajkairól, s pedig, hogy felcsigazza a közönség figyelmét, egy ideig hallgat, majd a gyertyákat fujja el, ismét frizuráján igazít, de mikor látja, hogy a közönség türelmét nem veszti el „Történet a fedélzetén” címmel, majd a tapsvihár után „Egy kíváncsi

élethez vannak szokva s örökké a Földközi tengeren kószálnak.

A fogházigazgató rögtön Beaufronthoz sietett és megígértette becsületszavára, hogy nem fog megszökni. Jutalmául megengedte neki, hogy a fogházudvaron sétálhat reggeltől estig.

Beaufront örömmel fogadta az ajánlatot s az első napokban tele tüdővel szivta a jó meleg, friss szabad levegőt. De az udvarba behallatszott a monte-carlói élet vidám zaja, a terrazon játszó zenekar hangja, a gyümölcsárusok kiabálása, frissítőt hordozó fiúk lármája, s Beaufrontban felébredt a vágy egészen szabadnak lenni.

Elküldte a vén szakácsnőjét a fogház-direktorhoz azzal a kéréssel, hogy csukják őt vissza, mert visszavonja a meg nem szökésre adott becsületszavát. Sőt mindent el fog követni, hogy megszökhesse, s ezt mint becsületes rab, előre bejelenti.

A fogházigazgató személyesen nyargalt az őszinte fogolyhoz.

— Uram! Az isten áldja meg, álljon el szándékától. Ne éljen vissza helyzetével. Inkább még javitunk rajta. Tudja mit? Adja becsületszavát, hogy nem fog megszökni és én a fejedelem nevében megengedem, hogy szabadon járhasson-kelhessen Monakó egész területén. Csak kosztra és hálásra jár vissza a fogházba.

Beaufront belcsoport a fogházigazgató

ember naplójából* tárcát olvassa fel, az előbbi lapunk mai tárcarovatában közöljük. Csak-hogy Sipulusz eredeti ötletein mindenki csak nevetni tud és ezért a „hogyan volt“ addig nem is szűnt meg, míg egy bevezető beszéd kíséretében — mint mondja — mert a primadonna még nem érkezett meg, megtoldja a két felolvasást egy harmadikkal, és az „Oroszlán“ címre keresztelt tárcája volt hallható. A tapsból bőven kijutott az ügyes tollú tárcáírónak. Második pontként énekeket hallhattunk: Pálffy Nina, színházunk oly gyorsan közkedveltté lett primadonnája zajos tetszés mellett elénekelt „Oh a női szív“ románcot, majd „Temetőben szól az ének“ és „Hej de mit is törődöm“ kezdetű magyar dalokat. A közönség ismét türelmetlenkedik, alig várja már az előképeket, mire széthuzodik a függöny és megjelenik Reeh György az egyesület buzgó titkára és szabad előadást tart a székre és padra való állás által bekövetkező balesetokról, mely elég érthetően elmondott szavait lelkes éljen jutalmazta. Örökké a világ sem tart. Befejezték az előkészületeket és sorban láthattuk, a már az utolsó theauzsonnán bemutatott előképeket, először „Gyurkovits leányok“ Szinkovits Mariska, Horvát Margit, Littke Ernőné, David Ilona, Forray Valérné (legutóbb Alt Ilonka) Kiss Ilona és Varga Nagy Ibolyka által bemutatva, másodsor a nagypapát és nagymamát a kis Reisch Nándor és Verner Juliskától ábrázolva, majd „A moráldozata“ című kép utánzatát bemutatva Jilly Veronka és Kindl Gizellától. Minden egyes előkép után szünni nem akaró taps és éljen hangzott fel, úgy, hogy a függönnyt többször kellett felhuzni. Most ismét egy hosszabb szünet áll be, a kárpit mögött mozgolódás és beszélgetés, a kalapálás, de a hosszas készülődés is sejtette, hogy valami különös szünet látunk. És tényleg remek kép tárult szemünk elé: Forray Valérné, Áronfy Rókusné, Luiszer Margit, Német Mariska, Mazaly Paula, Löwy Anna, Duka Paula, Szily Mariska és Opris Angela kosztümökben ábrázolják a 9 muzsát, kik közt Appolóként Littke Lőrinc foglal helyet. Az összhangot ugyan rontotta kissé, hogy Szily Mariska nyomban a függöny felhuzása után nevetgélni kezdett — úgy látszik, a fixirozás eltüresésében még nem gyakorlott — de általában a kép rendkívül sikerültnek mondható. A kö-

tenyerébe s az alkut megkötötték. Így a fogoly meg volt mentve Monákó számára s a fogházigazgatói állás sem vált fölöslegessé.

Beaufront egy ideig igen jól érezte magát, de a vén szakácsné szicíliai főztjével kezdett torkig lenni. Egy napon össze is szidta az asszonyt, mert iszonyuan elrontotta a cserebogár mártást. A szakácsné dühösen felmondott neki és rögtön ott hagyta őt. A fogházigazgató sietett a nagyfontosságú rabnak a vendéglőben abonálni. S egy napon az a kis Európa, mely Monte-Carlóban tartózkodik, nagy elszörnyedéssel látta Beaufrontot megjelenni a terrazon, s uri kényelemmel elfogyasztani a több fogásból álló ebédjét.

Nagy volt a fölháborodás, különösen a németek közt. Az amerikaiaknak igen tetszett a dolog, hogy egy élethosszig tartó fogságra ítélt rab a monte-carlói terrazon, Európának egyik legelőkelőbb s legdivatosabb helyén fogyaszsa el ebédjeit s szivarjait. Eredetinek találták.

De a németek megbotránkozása ragadosabb volt, mint az amerikaiak tetszése. Európa a németek pártjára állt s a hatóságok kénytelenek voltak e szerint intézkedni.

Egy napon egy rendőrtisztült az ebédelő Beaufront mellé, a ki a zenekar után fűtyölte a keringőt.

— Fogoly ur, tesztek önnek egy ajánlatot.

zönség háláját kifejezendő, hívta is a pódiumra a negyedik derék és munkás elnöknőjét, Sável Kálmánét, ki azonban szerényen visszahuzódott az ünnepelettel elől, megelégedve azzal, hogy a jótékony célt előmozdította. A jelenlevők névsorát tudósítónk nem írhatta össze, mert a zsufolásig megtelt teremben a szabad mozgás teljesen ki volt zárva; a hőség pedig oly nagy volt, hogy később még többen elájultak és a jelenlevő dr. Johann Béla, úgy dr. Wallerstein Bódog orvosok segítségét kellett igénybe venniük.

— **(Elmaradt közgyűlés.)** Tegnap délelőtt 11 órára volt kitűzve a kereskedelmi és iparkamara helyiségében a pécsi sertés bizaló és áruraktár részvénytársaság rendezési közgyűlése. A jelzett időre azonban a részvényesek igen csekély számban gyűlvén össze, a közgyűlést határozatképtelenség miatt nem tartották meg s így az egy újabb kitűzendő határnapra halasztatott el.

— **(Örmesterek bálja.)** A pécsi helyőrség örmesterei kimaradtak báljukkal a farsangból, de hogy még se muljék el a tél a nélkül, hogy ők is ne mulassanak, hamvazó szerdára tűzték ki farsangi mulatságukat. E napon azonban — közbejött akadályok miatt — nem tartották meg s tegnapelőttre tűzték aztán ki másodsor is. S a szombat esti bál a Vigadó izlésesen dekorált termeiben meg is győzött bennünket arról, hogy bizony kár lett volna, ha ez a pompás sikerű mulatság kiszorul az ideai bálók krónikájából. Fesztelen jókedv, igazi farsangi hangulat uralgott a derék örmesterek bálján, melyre zsufolásig megtöltötte szép és előkelő közönség a Vigadó dísztermét. Tánccosnők és táncosok este 9 óratól késő hajnalig járták a táncot a katonazenekar hangjai mellett s a mulatságon megjelent a helyőrség tisztikara is teljes számmal s a derék örmestereket megjelenésükkel tüntették ki a katonai notabilitások is. Szóval minden tekintetben pompásan sikerült mulatság volt az örmesterek bálja s a jókedv végső akkordjai csak vasárnap reggel hét óra tájban szűntek meg a Vigadó dísztermében, mely ime olyan táncmulatságot látott a bójtben, amely méltóan helyet foglalhatott volna a farsang leg-sikerültebb táncestélyei sorában is.

— **(Ipartestületi közgyűlés.)** Tegnap délelőtt 10 órakor tartotta a pécsi ipartestület szépen látogatott közgyűlését Schmelcer Ferenc elnöklete alatt, a ki

— Nos, mi az?

— Ön, gyilkos léte, nagyon rosszul érezheti magát ily előkelő társaságban.

— Sőt ellenkezőleg, igen jól érzem magamat.

— No, de be fogja látni, hogy ez nem existencia egy komoly embernek.

— Annak nem. De én nem vagyok komoly ember; én elítelt rab vagyok. Különben halljuk az ajánlatot.

— Szójkék meg Monákóból.

— Mi jut eszébe? Én becsületeszavamat adtam s becsületes ember megtartja szavát.

— Kap a fejedelemségtől ötezer frankot utravalóul.

— Nem tehetem. Ugy az olasz, mint a francia hatóságok szégyenszemre visszatoloncolának. Én életfogytig Monte-Carlo rabja maradok.

Az újságok újra egy erős támadást hoztak a feleséggyilkos szereplése miatt. Már francia, német és angol lapok is mulattak rajta.

A rendőrtiszt szókések esetén tizezer frankot ígért Beaufrontnak, a ki már a lábait is felrakta a székekre és úgy fixirozta az elegáns világot. Beaufront vállat vont és tovább szivarozott.

Vége egy hét múlva lágyulni kezdett.

— Ötvenezer frank? Kérdé a tisztet.

— Annyi.

megnyitó beszédében megemlékezett a lefolyt ezredéves ünnepekről s ennek kapcsán az ezredévi országos kiállításról. Kitarásra buzdítja az iparosokat és hogy a jövő ezredév küszöbén is fejtsenek ki oly szorgalmat, mint a múltban, hogy ezáltal az iparosok ügyét előmozdítsák. Következett az évi jelentés felolvasása, melyből kiemeljük a következőket: „A múlt évben beérkezett összesen 693 ügydarab, melyek valamennyien elintéztet nyertek. A békéltető bizottság hat ülésében elbíráltatott 380 panasz, ezek közül volt 225 oly panasz, a melyekben a testületi jegyzőnek sikerült a feleket békés uton kiegyeztetni. A testület szállóját 2300 iparossegéd vette igénybe. Tartott egy rendes közgyűlés és 12 előjárásügyi ülés. A jegyző által vezetett nyilvántartási és segédlátromok szerint a segédek váltakozó létszáma volt 4650, ezek közül távozott 3006 az 1896. év végével nyilvántartásban maradt 1644. A tanoncok létszáma volt 1240, ezek közül töröltetett fölszabadulás címén 150. A testületi irodában a múlt év folyamán 253 munkakönyv és ideiglenes igazolvány állított ki. Az ipartestületi tagok létszáma 844 volt és pedig: ács 11, aranyműves 7, asztalos 50, aranyozó 3, bádogos 15, bognár 13, bocskoros 3, borbély és fodrász 26, csatt-kovács 1, cserepes 17, csizmadia 43, cipész 121, cukrász 5, cimfestő 3, építész vállalkozó 1, építész 10, esztergályos 6, esernyőkészítő 2, fazekas 5, fésűs 5, folttisztító 1, gipszöntő 1, hangszerkészítő 2, harangöntő 1, harisnyakötő 7, hentes 55, kádár 14, kalapos 6, kárpitos 9, keztűs 2, kocsigyártó 1, kéményseprő 3, kosárfonó 1, kolompár 2, kovács 16, kőfaragó 5, könyvkötő 6, kötélverő 4, kaptafakészítő 3, kőszőrűs 7, kőműves 9, késműves 1, kerékpárjavító 1, lakatos 19, mázoló 5, mészáros 12, malomépítő 2, mézeskalácsos 4, nyerges 5, óras 10, orgonaépítő 4, puskaműves 3, reszelővágó 2, rézműves 3, ruhafestő 5, sütő 39, szabó 94, szappanos 4, szíjjártó 12, szítás 1, szobafestő 12, szerkovács 1, szűcs 5, székcsináló 6, takács 2, timár 2, vésnök 1.“ A pénztári zárszámadás 3036 frt 49 kr összebevétel mellett 412 frt 09 kr maradványt tüntet föl. Ugy a jelentés, mint a zárszámadás és a folyó évi költségelirányzat tudomásul vétetett és pénztáros számára több évi lelkiismeretes munkálkodásáért elismerés szavaztatott. Reisch János indítványa került

— És egy dekrétum, mely kijelenti, hogy ártatlanul ítélték el.

— Ugy van.

— És a dekrétumot hivatalosan megküldik Franciaország minden városának?

— Meg.

— Mert, tetszik tudni, ott akarok letelepedni.

— Helyes. Nagyon helyes.

— No, isten neki, ilyen feltételek mellett — s z ö k ö m.

Fölkelt, eldobta szivarját, másikkra gyujtott.

— Gyertünk.

Másnap pénzzel és dekrétummal a zsebében, zsandárfedezet alatt a határ felé kísérték. Az egész fejedelemség megkönnyebbült sóhajjal nézett utána. A tüzoltók kikisérték és a fehérruhás leányok is. Mikor a határt átlépte, a zsandártiszt utána kiáltott:

— Hallja, Beaufront, maga mégis nagy számár.

— Miért?

— Miért nem kért inkább egy — z s i r o s h i v a t a l t.

* * *

A történet tetszett. A kapitánynak nem kellett pezsgót fizetni. Remélem, hogy itt se fognak elmarasztalni.

ezután tárgyalás alá a testület aegisze alatt indítandó iparos szaklap megindítása tárgyában. Az eszme általános helyeslésre talált, melynek kivitele szempontjából, a módoszatok megbeszélése végett, egy szűkebb-körü bizottságot küldtek ki az előljárásság bevonásával. Ülés végére maradt a tisztújítás megejtése, s elnöknek Schmelcer Ferenc immár nyolcadszor lett közlekedéssel megválasztva; hasonlólag egyhangulag választották meg a 24 előljárásság tagot és a 3 számvizsgálót. Előljárássági tagok lettek: Himmel Ferenc, Germán Ferenc, Holy Mihály, Romeisz György, Virágh János, Rausch János, Rauss István, Kajdi István, Kecskeméthy József, Reisch János, Horváth-Halás Antal, Graumann János, Radics Lőrinc, Dobszay Nándor, Bäcker Alajos, ifj. Piribauer János, Imre Sándor, Sperl József, Kovacsics Antal, Marxreiter Alajos, Martinek József, Thurn Emil, Borza Ignác, Wachauer Károly. Számvizsgálók lettek: Dezsőfi József, Krisztián József és Bencenleitner Lajos. Ezután az ülés az elnök életetésével véget ért.

— **(Önképzőköri ünnepély.)** Van a magyarnak egy napja, melyen mind egyik vagyunk az örömben. Március 15-dike ez a drága nap, mely elhozta számunkra a megváltás óráját, szabaddá, egyenlővé és testvérekké tette a magyart. Elődeik nemes példáján buzdulva szívök hazafias érzelmeit követve az idén is megünnepelte e nagy és emlékezetes napot a pécsi főgimn. önképzőkörének ifjusága. A szépen sikerült ünnepélyen a főgimn. tanári kara, mely mindenkor és minden időben lelkesen teljesíti hazafiui kötelességét az ifjuság képzésénél, teljes számban jelent meg. A műsor a következő volt: 1.) „Talpra magyar“ Petőfi Sándortól. Szavalta Kerese György VIII. o. t. 2.) „Ujjászületésünk nagy alakja.“ Irta és felolvasta Grosch Károly VII. o. t. 3.) „Névtelen hősök.“ (Szónoki beszéd.) Irta és tartotta Réder Károly VIII. o. t. 4.) „Petőfi sirja.“ Irta és felolvasta Riemer Oszkár, VII. o. t. 5.) „1848. márc. 15.“ Petőfi Sándortól. Szavalta Járányi János VII. o. t. Végül az intézet érdemduz igazgatója, Incedy Dénes tartott szép beszédet az ifjusághoz, azt fejtegetvén, hogy már maga Isten kötelezett bennünket a szabadság, egyenlőség és testvériségre, midőn a Megváltó kimondotta e fenséges szavakat: „Legyetek tökéletesek, mint a ti mennyei Atyátok.“

— **(A pécsi kereskedelmi és iparkamara)** f. hó 18-án (csütörtökön) d. u. 3 órakor a kamara saját házában (Percel és Kisfaludy-utca sarkán) rendes közülést tart. A napi rend tárgyai: Elnöki előterjesztések. A kamarai iroda ügyforgalmi jelentése. Tárgyalási ügyek 1. A kereskedelemügyi m. kir. miniszterium leirata a kamara folyó évi költségelirányzata tárgyában. 2. Ugyanannak leirata a cégbejegyzési kötelezettség teljesítése ellenőrzése iránt. 3. Ugyanannak leirata az első magyar irógyár gyártmányainak terjesztése érdekében. 4. Ugyanannak leirata a magántisztviselők nyugdíjgyesületének támogatása iránt. 5. Ugyanannak leirata a vásárengedélyezés iránt való kérvények véleményezése tárgyában. 6. Ugyanannak leirata Gyöngyös Mellék község új helypénzdijszabályzatának véleményezése iránt. 7. Ugyanannak leirata az 1897-ben eladásra kerülő faanyagok ügyében. 8. Az országos magyar iparegyesületnek átirata a hazai közszállítások ügyében. 9. Ugyanannak átirata az orsz. magy. ipar egyesület erkölcsi támogatása iránt. 10. Ugyanannak átirata a kisipari szövetkezetek

ügyében. 11. A vidéki malmok országos egyesületének beadványa a kereskedelemügyi miniszteriumhoz intézett emlékiratának párto lása iránt.

— **(A kaszinó házi mulatsága.)** Tegnap este, a nőegylet felkérésére, Pécsre jött Rákosi Viktor tiszteletére házi mulatságot tartott a nemzeti kaszinó. Ennek új igazgatójától, Krasznay Jenő dr. ügyvédől épp oly eredeti gondolat volt, mint végeredményében kellemes az ily házi mulatság, melyet annyiszor rendez a kaszinó, a hány-szor csak okot tud rá. Ha Pécsre jön művész, a színházban szerepel vendég, ha nagyobb-szabású művet adnak elő műkedvelők, ez a kaszinóra nézve „casus bibendi.“ De helyes is, mert a diszes teremben elfogyasztott vacsora mellett jól esik a beszélgetés és gyorsan, de kellemesen mulik az idő. Csakhogy a tegnapi estélyen a fiatalság is megjelent és nem törődve a bőjttel, kérték az igazgatót, huzatna a cigánynyal tánchoz. Természetesen nem tagadta meg a kérelmet és míg az „öregek“ bor mellett, füstfelhőket eregetve talán a krétai háborúról elmélkedtek, addig előttük az ifjak versenyeztek abban, hogy „ki bírja tovább.“ A notabilitások, mint Kardos Kálmán országgyűlési képviselő, Szily László alispán, Dragosescu Döme pénzügyigazgató, Opris Péter posta és távirtda igazgató, Schlippenbach István tábornok, Blaskovits István táblai elnök, Sável Kálmán törvényszéki elnök, a jogászvilág előkelőségei stb., mind ott álltak körül a teremben és nézték, hogy táncolnak hölgyeink és leányaink, kik közt ott láttuk a következőket: ifj. Antal Gyuláné, Áronffy Rókusné, Blaskovits Istvánné, Brázay Kálmánné, Czvetkovits Gyuláné, Csigó Kálmánné, Daróczy Aladárné, Fischer Ferencné, Forray Valérné, Koszits Ákosné, Krasznay Miklósné, Kaufer Jenőné, Madarász Istvánné, Notter Jenőné, Perlis Árminné, Rauchné, Stern Károlyné, Sauskáné, Szabóné, Stein Henrikné, Schwabach Zsigmondné, Szilágyi Istvánné, Szinkovits Károlyné, Tóttósy Béláné, Tolnay Antalné, Zsolnai nővérek, Váry Piroška, Vasvári nővérek, Traiber Margit (Bonyhád), Stern Mariska, Soostó Margit, Szuly Gizella, Schwarz nővérek, Szily Mariska, Streicher Mártha, Szily Böske, Razga Ilona, Röhmer Margit, Radócsay nővérek, Pozsgai Jolán, Polgár Blanka, Pfeffer Ilka, Opris Angela, Némethy Mariska, Nagy Klémi, Mazaly nővérek, Luizer Margit, Löwy Anna, Langer Olga, Lucs Marianne, Kovácsy Mimi, Kindl Gizella, Jilly Veronka, Hanny Stefánia, Hirschfeld Helén, Hoffner Viktoria, Hegedüs nővérek, Gilming Józsa, Forray Agata, Fekete Irma, Eizer Margit, Dávid Ilonka, Dedinszky Olga, Duka Szanda, Benkő Margit, Beretrás Nellike, Alt Ilona.

— **(Értekezlet a városházán.)** Az új főispán fogadtatási ünnepélyének minél fényesebbé tétele szempontjából a részletek és módoszatok megbeszélése végett ma délután 3 órakor értekezletre gyűltek össze a város atyái, számszerint 42-en. Majorossy Imre polgármester tette meg az előterjesztést. „Igaz rokonszenvvel fogadja — ugymond — a város közönsége egész általánosságban Fejérváry Imre b. főispánna történet kinevezését; mert a királyi kegy nem ismeretlen emberre esett. Fejérváry b. a közéletre kellően előkészítette magát, viszonyainkat teljesen ismeri, hisz hosszabb időn át itt működött s ifjuságának verőfényes napjait itt töltötte el. Mostani helyét nem lépcsőül tekinti, hanem életműködésének alapjául, velünk együtt akar alkotni és teremteni, hogy a közből előrehaladjon és felviruljon.“ Legelőbb is a vármegye részéről már megállapított s lapunkban is közölve volt fogadási programot olvasták fel, ebbe kell beilleszkedni a város részéről tervbevetett ünnepeknek. Rövidebb eszme-

esere után a következő programot fogadta el az értekezlet: A pécsi vasuti állomáson a város közönsége veszi át a fogadtatást, épp úgy mint tíz évvel azelőtt. Vasárnap, f. hó 28-án a pályaudvaron Szeredy József dr. elnöke alatt, a ki üdvözölni fogja a város nevében a mintegy 30 fővárosi vendég kíséretében érkező főispánt a következő bizottsági tagok részvétele mellett: Bodó Aladár, Erreth Lajos, Fekete Mihály, Engel József, Incedy Dénes, Johann Béla, Jobst László, Károly Ignác, Magenheim József, Kindl József, Littke József, Schapringer Gusztáv, Jankovits Hugó, Krasznay Miklós, Szeifritz Antal, Sipóc István, Schwabach Zsigmond, Ráth Mátyás, Wiesner Rajmár, Zsolnay Vilmos, Lauber Rezső, Wertheimer Jakab és Zavaros Péter. A városháza előtt dísz-emelvényen az egész városi bizottságtól környezve a polgármester fogadja még egyszer üdvözőlő beszéddel. A programnak erre a napra való része a megyei programban ki van merítve. A megérkezés estéjén, a vidéki vendégekre való tekintettel, díszelőadás lesz a színházban. F. hó 29-én a megyeházán történik a beigtatás aktusa. 30-án, kedden reggel 9 órakor a belvárosi templomban ünnepélyes mise lesz a dalárda közreműködésével, innét felvonulás a városházára, a polgármester 10 órakor megnyitja a közgyűlést, egy bizottság meghívja az új főispánt a gyűlésterembe, a ki átveszi az elnökséget s leteszi az esküt. A bizottsági tagok részéről valaki ezután üdvözőlni fogja újólág az immár beigtatott főispánt. Gyűlés után következnek a különféle testületek tisztelgése s déli egy órakor bankett lesz a kaszinóban. A bankett-rendező bizottság Kindl József, Littke József, Dischka Győző és Herbert János tagokból megválasztott. Egy teríték ára 5 frtban állapított meg — pezsgő nélkül, melyről az új főispán fog gondoskodni. Este fél 8-kor veszi kezdetét a kivilágítás, a melyre a lakosság külön felragaszokon is föl fog hivatni s az egyes hivatal főnökök átiratilag fognak felszólíttatni ennek minél impozánsabbá tételére. A faklyásmenet élén a katonazenekarral, a városházaig fog felvonulni, hol félkört képez, az első emelet nyitott ablakain át fogja élvezni az új főispán a faklya-füstöt, éppen mint elődje tíz év előtt, a dalárda elénekel egy nősodalt s a faklyás-menetek alkalmával már kiváló talentumot tanusított s kipróbált szak-erő: Záray Károly dr. fogja még egyszer üdvözőlni az új méltóságos urat, a kit a katonazenekar és a nagy közönség impozáns takarodóval fog hazakísérni a lakására. Este még egy díszelőadás lesz a színházban a nézőtér teljes kivilágítása mellett. A bandérium eszméjét teljesen elejtették.

— **(A horvát bán Pécsen.)** A horvát bán, gróf Khuen Héderváry Károly, ma este 11 órakor érkezik Pécsre a főgimnázium VI. osztályába járó fia látogatására. A bán kisebbik fiával, Károly gróffal jön és egy napot fog városunkban tölteni.

— **(Tűz Vasason.)** Boc Bajú Katalin, vasasi lakosnőnek a háza, a napokban éjjel 10 órakor kigyuladt és két órai égés után a tűz prédájává lett. A leégett ház nem volt biztosítva s valószínűleg gyujtogatásból származott a tűz, mert a tulajdonosnő vallomása szerint a házban 3 nap óta nem gyujtottak tüzet. A vizsgálatot a gyujtogató ki-nyomozása végett folytatják.

— **(Sorozás a baranyavári járásban.)** A baranyavári járásban szombaton ért véget a sorozás. Előállított a három korosztályból — mint dárdai levelezőnk írja — összesen 1049 hadköteles, kik közül 545 találtatott fegyverszolgálatra alkalmasnak. A sorozó bizottság tagjai szombaton este Pécsre érkeztek s itt egy napi pihenőt tartván, a ma reggeli vonattal Mohácsra utaztak, hogy a mohácsi járásban kezdjék meg a sorozást.

— **(Uj anyakönyvvezető.)** A belügyminiszter a Tolnavármegye decsi anyakönyvi kerületébe anyakönyvvezető helyettesé Simon Lajos, községi másodjegyzőt kinevezte s őt a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **(Országos vásár.)** A kereskedelmi miniszter megengedte, hogy Tolnavármegye Ó-Dombovár községében a folyó évi április hó 24. ére eső országos vásár ez évben kivételesen április hó 8. án tartassék meg.

— **(Megjutalmazott tanítók.)** Retter Rezső, dárdai tanítót és Wolf Mihály, szabolcsbányai igazgatótanítót a magyar nyelv tanítása körüli érdemeiért 50—50 frttal jutalmazta meg a vallás- és közoktatásügyi miniszter.

— **(Öngyilkossági kísérlet.)** Tegnap délelőtt a budai külvárosi temető kápolnája megett egy véres nyaku, alélt emberre találtak az arra véletlenül járók. Azonnal jelentést tettek róla a rendőrségnek, honnan egy hordágygyal siettek a helyszínére. Az alélt ember éppen magához tért és segítségért jajgatott. Vérző nyakát hamarosan bekötötték s ekkor tűnt ki, hogy az illető Nagy István nevű napszámos, a ki a felsővámház utcában lakik a feleségével együtt. Mellette feküdt véresen a zsebkése is, melylyel a nyakát — öngyilkossági szándékból — megvágta. Tettének okául azt adta elő, hogy felesége folyton civódott vele s ezért unta meg az életet. Tegnap reggel is összeveszett vele az asszony s ő azzal a szándékkal távozott el hazulról, hogy megválk az élettől. Kiment a temetőbe, lefeküdt a kápolna megett a

fűbe és istennek ajánlván a lelkét, elővette zsebkését s azzal el akarta metszeni a torkát. Meg is vágta a nyakat egyszerre, de olyan fájdalmat érzett egyszerre, hogy elalélt. Az öngyilkosjelöltet beszállították — ápolás végett — a városi közkórházba. Sebe nem veszedelmes, úgy, hogy egy hét múlva semmi baja sem lesz. Remélhetőleg azonban öngyilkossági kísérletével jól rájlesztett a feleségére s az nem fogja eztán is üldözni, nehogy még igazán az öngyilkosságba kergesse.

— **(Társasestély.)** A pécsi műkedvelők szombaton este tartották meg a Scholzféle sörösarnokban első társas estélyüket, melyen igen szép számú közönség volt jelen. Az estélyen volt sorsolás, tombola és világposta is. A jelen volt hölgyek közül a következők neveit sikerült fejegyezni: Kész Mariska, Keil nőv., Bayer Mariska, Szönyegh Terka, Reichstädter Mariska, Roumald Irma, Petrovics Rozika, Farkas Teruska, Lauda Lóra, Schmidt Paula, Kallenberg Mimi, Preininger Mariska, Rohardt Paula, Kajdi Sarolta, Vugrencsics Gizella, Langh Hermin, Denk Margit, Ganter N., Vasata Paula, Tolp Janka, Tóth Mariska. Továbbá Kész Ernőné, Keil Ferenéné, Bayerné, Szönyeghné, Reichstädterné, Roumaldné, Petrovicsné, Laudané, Farkasné, Schmidtné, Kallenbergné, Kornethné, Hamerné, Bálintné, Preiningerné, Rohardtne, Kajdiné, Vugrencsitsné, Csonghné, Denkné, Ganterné, Vasatáné, Tolpné, Tóthné stb. Az ünnepély csak a reggeli órákban ért véget. Dr. Ferenzi László ügyvéd ur 10 frtot ajándékozott a műkedvelők egyletének alapja javára, mely adományért az egylet halás köszönetét fejezi ki.

— **(Az érdem elismerése.)** Wosinszky Mór, szegzárdi apátplébánost, a tudós régészt és történetírót a magyar tudományos akadémia ezidei tagválasztásai alkal-

mából szintén jelölték az akadémia második osztályába levelezőtagnak. A levelező-tagság az a lépés az akadémiaiban, mely után könnyen bejuthatni a „halhatatlanok“ sorába. Ezt az elismerést ha az akadémia megadja a tudós régésznek, csak az érdemet jutalmazza vele.

— **(A régi szegzárdi apátság fundamentuma.)** A történelem tanúsága szerint I. Béla magyar király Szegzárdon sokat tartózkodott és itt a bencések számára apátságot is alapított, melynek épülete a mostani vármegyeház helyén állott. Ennek az apátságnak a múlt héten a fundamentumára bukkantak a rab munkások, a kik a megyeház nyugati kertfala mellett a fák részére gödröket ástak. A kiásott fundamentum téglái között római eredetű kövek is voltak, melyeket az apátság építése alkalmával felhasználtak. A rómaiaknak különben Szegzárdon volt telepük, melyeket „Alisca“nak hívtak. Még a bödői forrás vizét is vezetékeken a városba vezették, melyeknek maradványai sok helyen már a földből előkerültek, más római régiségekkel együtt.

— **(Tűz.)** Szombaton délután 3 órakor Rác Görcsönyben Ruff János földmives istállójában ismeretlen okból tűz támadt, mely — mielőtt észrevették — a tetőzetre csapott. De a falu férfi népe a mezőn dolgozván, a tűz csakhamar tovább terjedt az épületen s a hozzáépített pajtán és az egész nagy épületnek nemcsak a tetejét hamvasztotta el, hanem minden ingóságát is, a mi abban volt. A kár körülbelül 500 frt. A tető biztosítva volt.

— **(Városi közgyűlés.)** Pécs sz. kir. törvényhatósági bizottsága f. hó 22-én (hétfőn) az összetorlódtott ügyek elintézése végett rendes közgyűlést tart.

Por az utakon, füst a tetők fölött, — meleg, szén-gőzzel telített levegő, — a kocsitron végnélküli sora a járműveknek, a gyalogjárón munkások és henyélők, sietők, ballagók, ácsorgók, férfiak, nők, gyerekek, — bolt bolt mellett, kirakataik előtt bémész csoportok, bent pergő nyelvű árusítók és alkudozó vevők, — az ablakoknál az időjárást vagy egy-egy utcai csoportosulást figyelő, öreg és ifju, rut és csinos, izgatott és fáradt arcok, — és mindenféle kocsizörgés, a legkülönbözőbb emberi és állati hangok, gépzakatolás, borzasztó zongorák és nyekegő kintornák lármája; munka és télenység, öröm és bánat egyetlen pokoli hangzavarrá olvadnak itt együvé.

Ez a zürzavar boszorkánytánc az ábrándozónak, igéretföldre a küzdőnek, a falusi magányhoz szokottnak örült forgatag s a benszülöttnek a legteljesebb magány.

Igen a legteljesebb magány — legalább az olyan férfiaknak, mint az, a ki ez örökké nyugtalan utcák zajától visszhangzó szobájában most kelt fel az íróasztaltól s az ablakból olyan közömbös, szórakozott tekintetet vet az alant nyüzsgő tömegre, a milyennel tán a falusi pap tekint a vasárnapi prédikáció elkészülte után a háza előtt ugrándozó verébcsoportra.

Burg követségi tanácsosnak néhány heti szabadság után hónapokig tartó kétszeres munkája van s ezen a nyáron több, mint valaha. Mióta Wiekből visszatért, reggel naponta pont ötkor munkához ül s éjjel még mindig világosság ömlött dolgozószobája ablakából, a mikor a legdühösebb élvhajhász is már párnái közt nyugodott.

Ez a dolgozószoba éppen nem hasonlít holmi rideg

Az erdő feketén huzódott alá, míg a völgyben a hold-sugár s az éji köd csillogó víztükröt varázsoztak elő, melyből a falu szigetként emelkedett ki.

Néma csend terül el a vidéken; egyszerre postakürt hangjai ütök meg a hallgatózó fülét, s a hegyek felől csakhamar egy kocsis robogása hallatszik, melynek kocsisa kúrtszóval köszöntötte az alvó Helmburgot.

Bár Helént éppenséggel nem bántják regényes hajlamok, melyeket világos nyári éjjeleken szokott életre kelteni a postakürt hangja, mégis bizonyos vágyódás vett erőt lelkén tovaszállni, el az ismeretlen távolba, a szabad sikságra ezek közül a hegyek közül, a melyek lelke mélyét elborítják árnyékaikkal. Vágya a tengerpartra vonzotta, ebben a völgykatiában ugrásra készülő fenevadnak érezte magát.

Mit akar hatalmába keríteni? A szerencsét. Van erre kilátása itt? Leoval? Egonnal? Egyaránt borzad az élettől egyikkel úgy, mint a másikkal. A Leoval való egyesülés meghasonlásba sodorná a családdal, Egonnal szövetkezve pedig talán még mélyebb örvényekbe rohanna . . .

De hol találkozónék boldogság egy olyan becsvágyó nő számára küzdelem és áldozat nélkül? A boldogság az ő szemében a hatalom. Leoval egyszeriben a legmagasabb polcra háthat. Persze, hát aztán? és az okos azt vizsgálja, mi lesz aztán — de a ki merészet gondol, annak nem szabad mindig okosnak lennie.

Hirtelen elfordult a csendes éji tájképtől s a falon végig tapogatva megtalálta a könyvet, a melyért jött — — —

Néhány pillanat múlva belépett Vandához, a ki

Longines arany és ezüst zsebórák egyedüli raktára Emest Francillon & Co gyártól (Szt. Imier Sveicz), továbbá a legkülönfélebb arany-ezüst 1/4 órát ütő és ismétlő zsebórák, chronométerek, chronographok, úgy a legdiszesebb salon és ebédlő órák baroc, renaissance és XVI. Lajos korabeli kivitelben rendkívüli szép választékban eredeti gyári árban több évi jótállás mellett Schönwald Imre órás és ékszerésznél (Pécsett, Király főutca Hattyúépület) kaphatók, ki mindenemű javítást is gyorsan és jutányosan teljesít.

Művészet, irodalom.

© **Idegen nő.** Dumas Sándor, a gall oroszán, nem igen mutogatja oroszánkörmeit az „Idegen nő“-ben, melyet, hogy mért irt meg, szinte érthetetlen. Bizonyára nem azért, hogy egy egész, kereken kidolgozott drámát mutasson be az életből; legfeljebb azért, hogy lehetetlen s érthetetlen férfi és asszonyi jellemeket mutasson be e világ romlottságának beigazolására s legvégül egy csapással végítvágja a világ romlottsága mellett való érvelésének. A darabot nem valami nagy közönség nézte végig; de bizonyára olyanokból került ki ez a néző publikum, kik a darabot még nem ismerték, mert az ötödik felvonás után is ülve maradt a közönség, sehogysem akarván elhinni, míg csak a megtapost vasfüggöny lefelé nem gördült, hogy a darabnak vége van. A szereplők közül Bihari kedvetlenül és minden színezés nélkül játszotta meg Gérard szerepét; Laudai pedig kevés mondókájának is kitekerte a nyakát. A címszerepben K. Breznay Anna csillogtatta erős drámai tehetségét; bizony kár, hogy e szezonban feltűnően kevés elsőrangú szerepet juttatott az igazgatóság

neki. Angyal Ilka brillánsul játszotta meg Katalinnak az egész darabon uralkodó szerepét s méltó partnere volt Baghy Gyula. Somogyi a szókimondó amerikaiit a töle megszokott szép játékkal adta; jó volt még Boross, de különösen Bognár, a ki most is bebizonyította, hogy jó színész semmitmondó szerepéből is tud valamit csinálni. Az előadást Fejérváry Imre báró, az új főispán is végignézte nejével együtt, Majorossy Imre polgármester társaságában. (→)

○ **Vasárnapi előadások.** Tegnap délután félhelyárákhoz szabott előadásban a „Próbaházasság“ ment. A közönség zafoltság megöltötte a színházat, s az emlékezetes Kossuth-nótát zajongva kívánta hallani, azonban — dacára hogy a zenét, nem a katonazenekar, hanem cigányzenekar szolgáltatja — a publikum jogos kívánsága nem teljesült. Talán csak nincsenek Somogyi direktornak is — gomblyukfájdalmi, hogy túljólitást cempész be a színházba? Az előadás különben igen mulatságos volt, mert nemcsak a közönség, de a színészek is jól mulattak. Este Birchpfeifer Sarolta asszonyságnak egy, minden színpadi fércelményt szentimentális bárgyúságában messze felülmúló unalmas rémdrámája került színre s szinte sajnáltuk színészeinket, a kik most nagyon is komolyan fogták fel szerepeiket — ellentétben a délutáni előadással — s a gyatra darab unalmas cselekményét szép játékkal igyekeztek ellensúlyozni. E tekintetben feltétlen dicséret illeti Biharit és Angyal Ilkát, kik a kettős címszerepet, a hóhérlegény meg a hóhér leánya szerepét, adták; továbbá Baghyt (Gotschalk), Csikyt (Fülöp), és Benkő Jolánt (Volkner Margit.) Jók voltak még Bodroghy Lina, Polgárné és Gyarmathy is. (→)

○ **„Sűrű lombok hős árnyán“** Lincke Pálnak ezt a szélteben-hosszában mindentűt dalolt kedves dalkeringőjét közli a „Zenélő Magyarország“ zenemű folyóirat most megjelent VI. füzeté. A mindenkor 10 lap zeneművet tartalmazó füzet ezenkívül még tartalmazza Angyal Ármánd „Ez a kis lány szomorú“ és Buday István „Meszelik a nagy-kőrösi temetőház kőfalát“ 2 szép magyar dalt. Greizinger Iván „Lemondás“ című poetikus hangulatképét s végül kisgeszénit Szabó István „Fordits“ sikerült Regatta polkáját. Ily gazdag tartalmát adja a legjobb zeneműveknek a „Zenélő Magyarország“ minden száma 20 krért, mert évnegyedenként 6 ily terjedelmű s a legszebb zeneműujdonságokat hozó füzetre 1 frt az előfizetés. Egyes számok 22 kr. be- küldésével rendelhetők s előfizethetni a „Zenélő Magyarország“ kiadóhivatalánál Budapesten, VI. Csengery-utca 62. sz. alatt, honnan mutatványszámot ingyen és bérmentve küldenek.

○ **Ligeti Mari,** a verseci színház primadonnája, holnap (kedden) este a „Suhanc“-ban lép fel, hogy bemutakozzék a pécsi publikum előtt. Ligeti Marit szerződéséből lépteti fel az igazgatóság, így a holnapi hemutató igen érdekesnek ígérkezik.

TÁVIRATOK.

— **Királyunk uton.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Királyunk ma reggel érkezett Cannes-be; a pályaudvaron Ferenc Ferdinánd, Rajner főhercegek és Mária Terézia főhercegnő fogadták.

— **A német császár Baranyában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredet

unokahugát először lázasán, aztán tépelődve várta s most ásitva fogadta.

— Fenn voltál? — kérdé Vanda álmos tekintettel.

— Ott volt ön? — kérdé a társalkodónő.

— Itt van!

A könyv, melyet Zsófi kisasszony kíváncsian vett át tőle, a „Helm nemzetség története“ volt.

HETEDIK FEJEZET.

A postakocsinak, a mely azon az éjjelen Helmburg mellett elhajtott, csak egy utasa volt. A mikor a hegyormok körül még a hajnali párázat hullámozott, a kocsi már a nyílt síkon robogott tova, s a mikor a helmburgi harangok a grótot a reggeli misére hívták, az utast már sokkal prózaibb harangszó figyelmeztette, hogy az országutat a sinpárral, a dőcögős postakocsit a vasuti vonattal cserélje fel. Álmos szemekkel, halvány arccal ült föl a fekete ruhás öreg ur az indulásra készen álló gyorsvonatra, a mely erdön, mezőn keresztül, falvak és városok mellett, folyókon és alagutakon át robogott vele, csak percekre kiszámított pihenést engedve, már a menyire a vasuti állomások lármás tolongása közepette pihenni lehet — — —

Északnémetország egyik székvárosában vagyunk, a mely bár még nem világváros, de azért elég jelentékeny ahhoz, hogy még nyáron is, dacára a nagy kivándorlásnak a vidékre, az utcákon zajos élet uralkodjék.

távirata.) Frigyes főherceg ma Bécsen át Berlinbe utazott, hogy meghívja Vilmos német császárt észre a baranyamegyei birtokán tartandó vadászatokra.

Választások a Lajthán-tul. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ausztriában az ötödik kuriabeli választások véget értek. Jelenleg 77 megválasztott képviselő közül 13 szociál-demokrata, 11 ifjú cseh, 9 antiszemita, 10 német klerikális, 9 konzervatív lengyel, 3 klerikális szlovén 4 ruthén, 3 német liberális, 2 horvát nemzetiségi, 2 olasz liberális, 2 német néppárti, 1 lengyel péppárti, 1 Stojalowszky párti, 3 román és 1 klerikális olasz. Ma 43 helyen választanak.

Érik a háború. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A nagyhatalmak képviselői ma hosszabb ideig konferáltak Athénben.

Kanéában és Kandiában több ezer mohamedán odatódulása folytán az élelmiszerekben nagy a hiány. Járványoktól tartanak.

A hatalmak elhatározták, hogy nem válaszolnak a legutolsó görög jegyzékre, hanem megbízzák a tengernagyokat, hogy haladéktalanul kezdjék meg a krétai összes kikötők blokádját.

Március 15-ike a fővárosban. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az egyetemi ifjuság matinéja ma délelőtt 11 órakor folyt le nagy közönség részvételével. Jászai Mari költeményt szavalt Szávay Gyulától „Ezer tavasz“ címmel, Székely Irén magyar dalokat énekelt, Ugron Gábor nagyhatalmas beszédet tartott.

Kammermayer Károly díszpolgári oklevele. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A székes-főváros közgyűlése Kammermayer Károlyt akkor, a midőn a nyugalmaztatását kérte, egyhangulag a főváros díszpolgárául választotta meg. A fényesen kiállított díszoklevél a napokban elkészült, s ezt tegnap nyújtotta át a fővárosi bizottsági tagokból álló küldöttség, a melynek szónoka Márkus József polgármester volt.

A Petőfi-társaság ülése. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Petőfi-társaság tegnap délelőtt tíz órakor az akadémia palotájában előkelő közönség jelenlétében felolvasó ülést tartott. Bartók Lajos lendületes megnyitó szavai után Szana Tamás „Markó Károly és művei“ című készülőben levő művészeti monografiájából mutatott be egy részt. A külföldön nagy hirre vergődött mester művészetének esztetikai méltatásával foglalkozik, különösen kiemelve azt a szempontot, a melyből ma Markót a tájfestés realiztikus áramlatában méltányolni kell. Markó valószínűségei lírai költő volt a tájfestészetben: az őt igazán karakterizáló művekben mindig saját belső világát, saját érzelmeit festette. A nagy tetszéssel fogadott értekezés után Szabó Endre a „Szabadsajtó emlékére“ című hatásos költeményét szavaltta el. Rexa Dessó vendégnek igen szép rajzát olvasta fel Bartók Lajos. A „Rózsák“ című kedves apróságát a közönség nagy tetszéssel fogadta. Gül Baba rózsáiról mesél. A rózsákat egyformán védi, a ki abból lop, ha férfi, fülét vágják le, ha nő, a haját vágják le tővéből. A budai basa kedvelt odaliskjének is vágya támad a szép rózsátó egyik ágára, s belopódzva a „rózsák atyjának“ kertjébe, lelop egy ágat. A basa haragja sújtja kedvencét, a kit a Dunába dobhat. Most Lázár Béla „Kegyelem“ című elbeszélését mutatta be Págyi Zoltán. Legnagyobb hatást Bartók Lajos ért el III. Béla király című költeményének remek előadásával. A

jelen költő az árpádházi nagy király emlékének szentelt költeményben a jelenkor cinizmusát ostorozza erőteljesen, költői lendülettel. A gazdag programot méltóan fejezte be Barsony István „Egy nyomorék álma“ című prózai költeménye.

A szabad sajtó serlege. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Budapesti Ujságírók egyesülete ma este száznál több tag részvételével avatta fel a szabad sajtó serlegét, melyet Jókai Mór adományozott az egyesületnek. A serleg az ötvösművészet remeke s több száz forint értékűt képvisel. A remekmű a brüsszeli kiállításon is ki lesz állítva. Az estélyen Mikszáth Kálmán a szabad sajtó serlegével kezében nagyhatalmas beszédben méltatta a márciusi vívmányok nagy horderejét, s a sajtószabadság fontosságát. Jókai Mór Abbáziából táviratilag fejezte ki, hogy lélekben együtt ünnepel a társasággal. Az est folyamán még Hoitsy Pál, Csávozszy Lajos, Szabó Endre stb. mondtak felköszöntőket.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

6060. sz.

tlk. 1896.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Kiss Emil dárdai lakos végrehajtónak Barics Aloizia baranyavári lakos végrehajtást szennvedő ellen 88 frt 50 kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbírósa területén levő, Baranyavár községben fekvő, a baranyavári 72. sz. tjkvben felvett ingatlan után Barics Aloiziát az 595. sz. tjkvben felvett legelő illetőségre 30 frt kikiáltási árban, ugyanezen tjkvben + 1244a hrssz. ingatlanok Barics Aloiziát illető fele részére 297 frt 97 kr., ugyanezen tjkvben foglalt 1244c hrssz. ingatlanok Barics Aloiziát illető fele részére 126 frt, 1072. tjkvben + 1244b hrssz. ingatlanra 252 frt, az 1116. tjkvben + 1757. hrssz. ingatlanra 173 frt, a baranyavári 1134. tjkvben foglalt 79a hrssz. 78. sz. házra 267 frt, a baranyavári 1102. sz. tjkvben foglalt 1—3 sorsz. ingatlanok Barics Aloiziát illető részére 53 frt 50 krban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi április hó 6. napján d. e. 10 órakor Baranyavár községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 3 frt, 13 frt 33 kr., 5 frt 60 kr., 25 frt 20 kr., 1 frt 30 kr., 26 frt 70 kr., 5 forint 35 krajcárt készpénzben, vagy az 1881. november hó 1. 3333. sz. a. kelt igazságügymin. rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át szolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóságnál 1896. évi szeptember hó 15. napján.

Maurer Frigyes
kir. albiró.

326. szám.

1897.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbírósa 1897. évi 5405. számú végzése következtében, ügyvéd által képviselt Léb Dávid javára, Rosenfeld Lipót és neje ellen 500 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás utján lefoglalt és 755 frt 40 krba becsült butorok, felszerelések, férfi és női ruhákból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a pécsi kir. járásbírósa 5562. 1897. számú végzése folytán 500 frt tőkekövetelés, ennek 1897. évi február hó 1. napjától járó 6% kamatai és eddig megállapított költségek erejéig Pécsen, Kigyó utca 14. szám a. leendő eszközlésére 1897. évi március hó 20. napjának d. e. 9 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozik oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §. értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérők becsáron alul is elfognak adatni.

Kelt Pécsen, 1897. évi március hó 11. napján.

Engler Kálmán

kir. bírósági végrehajtó.

Nincs többé szükség vegyi festészetre.

Mindenki festhet minden színben és árnyalatban ruhát és fehérneműt

tíz perc alatt.

Korszakalkotó találmány 500% megtakarítással.

Maypole Soap

angol festő-szappan,

legújabb találmány házi festésre, fest minden színben és árnyalatban. Tízperc alatt mindenki egy kevés forró vízzel és ezzel az angol festő-szappannal ruhát, bluzt, függönyt, zsebkendőt, selyem- és cérna-keztűt, inget, harisnyát, gallért, selyem-szöveteket, szalagot, csipkét, atlaszt, bársonyt, struc-tollat, hancs-kalapot stb. megfesthet. A festés színtartó és nem fakul. Minden ruhát újjá és modernné varázsol. Méregmentes és a szövetet nem rontja. Egy darab 40 kr. (fekete 50 kr.) és ezzel egy női blouze megfesthető. Minden darabhoz használati utasítás van mellékelve Szabadalmazott az egész világon.

The Maypole Company Limited, London.

Vezérügynökség · Budapest, Bálvány-utca 5. sz. Főraktár:

Mértey Testvérek-nél,
Budapest, Váci-körút 20. szám.

Pécsen kapható: Karres és Geltsch cégnél.

Férfi és gyermek ruhák, felöltők.

Jó minőség, elegáns szabás

Olcsó árak!

ZENTLER-féle

os. k. szab. udvari férfi- és gyermek-ruha gyári raktár

Pécsett, király-utcza.

2282. sz.
tkv. 1897.

Póthirdetmény.

A siklósi kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Aradi Géza pécsi lakos végrehajthatónak, Vick János és neje Müller Katalin végrehajtást szenvedettek ellen 500 frt s jár. iránti végrehajtási ügyében 176/1897. sz. a. kibocsátott árverési hirdetményben a bissei 10. sz. tjkvben felvett 1/3-ad telekre 1424 frt; a bissei 10. számú tjkvben felvett 79. hrzi udvar és kertre 200 frt; a bissei 240 és 248. szám alatt felvett erdő és legelő illetőségre 221 frt; a bissei 339. számú tjkvben felvett 167. hrzi számú szántó 115 frtban megállapított kiáltási árban Bisse község házána 1897. évi márczius hó 29-ik napjának d. e. 10 órájára kitűzött árverés az 1881. LX. t. cz. 167. § a alapján Dr. Székely Ede végrehajtható érdekében és 100 és 50 frt követelés és jár. kielégítése végett megtartatni fog.

Siklóson, a kir. Jbiróság mint tkvi hatóságna, 1897. évi márczius hó 12-én.

Kovács István
kir. aljbiró.

Vendéglő megnyitás.

Van szerencsém a n. t. közönségnek tudomására hozni, hogy Pécsett, felső-vámház-utcza 16. szám a. Burghardt-féle házban lévő vendéglőt átvettem és azt csütörtökön f. hó 18-án, este 7 órakor, Korodi Károly zenekara közreműködése mellett,

ünnepélyesen megnyitom.

Jó ételek és hamisítatlan italokról gondoskodtam.

A midőn a n. t. közönséget kérem engem ezen helyiségemben becses látogatásaival pártolni, biztosítom egyszersmind, hogy fő törekvésem oda irányul t. vendégeim igényeit teljesen kielégíteni.

Mély tisztelettel

Jakab József vendéglős.

FEHÉR MIKLÓS

gépgyáros

ajánlja a m. kir. államvasutak gőzcséplőkészleteit,

továbbá a legújabb szerkezetű magánjárókat, és mindennemű egyéb gazdasági gépeket u. m.: ekéket, boronákat, hengereket, vetőgépeket, (cirkulár)-kör-fűrészeket, malomberendezéseket, trieuröket, darálókat, a legjobb perenosporafecskendőket, szeeskaavágókat, bakkerrostákat stb. stb. kedvező fizetési feltételek mellett legjutányosabb áron, hitelképes vevőknek több évre terjedő részletfizetésre

Leégett m. kir. államvasuti cséplők keretei készpénzért beváltatnak, valamint régi gépek ujjakkal becséreltetnek.

Cséplési idényre vevőimnek megbízható gépészekről szivesen gondoskodom.

Képes árjegyzék kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve.

FEHÉR MIKLÓS gépgyáros

Budapest, IX. Üllői ut 23. szám., (a „Köztelek“ mellett.)

A M. KIR. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK

Vezérügynöksége

Budapest, Váci-körut 32. szám alatt.

Ajánlja a m. kir. államvasutak gépgyárában készült gőzcséplő-garnitúráit, ipari czelokra alkalmas „Gompound“ lokomobiljait, teljesen vasból készült szalmakazalozó gépeit, gőz-kukoriczamorzsolóit, Stibor-féle körfűrészeit, kaszáló- és aratógépeit, továbbá **SACK-féle** ekéit, vetőgépeit, boronáit és egyéb gazdasági gépeit.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.